

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (peto vijeće)

17. svibnja 2018.*

„Prethodni postupak – Intelektualno vlasništvo – Žigovno pravo – Uredba (EZ) br. 207/2009 – Članak 13. – Iscrpljenje prava koja proistječu iz žiga – Paralelni uvoz – Prepakiravanje proizvoda zaštićenog žigom – Novo označavanje – Uvjeti koji se primjenjuju na medicinske proizvode”

U predmetu C-642/16,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputio Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud, Njemačka), odlukom od 6. listopada 2015., koju je Sud zaprimio 14. prosinca 2016., u postupku

Junek Europ-Vertrieb GmbH

protiv

Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG,

SUD (peto vijeće),

u sastavu: J. L. da Cruz Vilaça, predsjednik vijeća, E. Levits, A. Borg Barthet (izvjestitelj), M. Berger i F. Biltgen, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: K. Malacek, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 24. siječnja 2018.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Junek Europ-Vertrieb GmbH, J. Sachs i C. Sachs, *Rechtsanwälte*,
- za Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG, C. Rohnke i M. Stütz, *Rechtsanwälte*,
- za njemačku vladu, T. Henze i M. Hellmann, u svojstvu agenata,
- za talijansku vladu, G. Palmieri, u svojstvu agenta, uz asistenciju M. Russo, *avvocato dello Stato*,
- za Europsku komisiju, G. Braun, É. Gippini Fournier i T. Scharf, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

* Jezik postupka: njemački

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 13. stavka 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu [Europske unije] (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 226.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između Junek Europ-Vertrieb GmbH, paralelnog uvoznika sanitarnih proizvoda za medicinsku uporabu i zavoja, i Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG, proizvođača takvih proizvoda, u vezi sa zavojima koje potonji proizvodi i koje je paralelno uvezao i stavio na tržište u Njemačkoj Junek Europ-Vertrieb, nakon što su nanovo označeni.

Pravni okvir

- 3 Članak 13. Uredbe br. 207/2009 naslovljen „Iscrpljenje prava koja proistječu iz žiga [Europske unije]” određuje:
 - „1. Žig [Europske unije] ne daje nositelju pravo zabraniti njegovu uporabu u odnosu na proizvode koji su, pod tim žigom, stavljeni na tržište [Unije] od strane samog nositelja žiga ili uz njegovo odobrenje.
 2. Stavak 1. ne primjenjuje se kad postoje opravdani razlozi da se nositelj žiga usprotivi daljnjoj komercijalizaciji proizvoda, posebno kad je stanje proizvoda promijenjeno ili pogoršano nakon njihova stavljanja na tržište.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

- 4 Lohmann & Rauscher International nositelj je žiga Europske unije Debrisoft br. 8852279, registriranog 22. lipnja 2010. za „sanitarne proizvode medicinske uporabe”, „samoljepljive trake” i „zavoje”. On proizvodi i komercijalizira, među ostalim, proizvod „Debrisoft za njegu rana, STERILAN, 10x10 cm, 5 komada”, odnosno zavoj koji se koristi za površinsku obradu rana.
- 5 Junek Europ-Vertrieb ima sjedište u Austriji, a u Njemačkoj – putem kanala za paralelni uvoz – stavlja na tržište sanitarne proizvode medicinske uporabe i zavoje koje proizvodi Lohmann & Rauscher International i koji su izvezeni u Austriju.
- 6 Dana 25. svibnja 2012. Lohmann & Rauscher International je u ljekarni u Düsseldorfu (Njemačka) kupio kutiju proizvoda „Debrisoft za njegu rana, STERILAN, 10x10 cm, 5 komada”, koju je Junek Europ-Vertrieb prethodno uvezao u Austriju. Prije prodaje ljekarni navedeno je društvo na tu kutiju pričvrstilo etiketu (u daljnjem tekstu: sporna etiketa) koja je sadržavala sljedeće informacije: društvo uvoznika, njegovu adresu i broj telefona, bar-kod i središnji farmakološki broj. Etiketa je bila pričvršćena na prazan dio kutije i nije skrivala žig Lohmann & Rauscher International.

- 7 Pakiranje proizvoda izmijenjeno je kako je prikazano ispod, pri čemu se sporna etiketa nalazi dolje lijevo:

- 8 Kada se poveća, sporna etiketa izgleda kako slijedi:

- 9 Junek Europ-Vertrieb nije prethodno obavijestio Lohmann & Rauscher International o ponovnom uvozu dotičnog proizvoda, a nije mu ni dao na uvid izmijenjeno pakiranje proizvoda s nalijepljenom spornom etiketom. Lohmann & Rauscher International smatrao je da ponašanje Junek Europ-Vertrieb čini povredu žiga Debrisoft čiji je on nositelj.
- 10 Stoga je podnio tužbu pred Landgerichtom Düsseldorf (Zemaljski sud u Düsseldorfu, Njemačka) s ciljem da, osobito, zabrani, pod prijetnjom periodične novčane kazne, Junek Europ-Vertriebu korištenje u trgovini, bez njegove suglasnosti, navedenog žiga u svrhu označavanja zavoja za njegu rana kao i da se navedenom društvu naloži da opozove, ukloni s tržišta i uništi dotične proizvode.
- 11 Landgericht Düsseldorf (Zemaljski sud u Düsseldorfu) usvojio je tu tužbu.

- 12 Oberlandesgericht Düsseldorf (Visoki zemaljski sud u Düsseldorfu, Njemačka) odbio je žalbu koju je Junek Europ-Vertrieb podnio protiv presude Landgerichta Düsseldorf (Zemaljski sud u Düsseldorfu), uz ograničenje da se zabrana korištenja predmetnog žiga odnosi isključivo na Njemačku. Junek Europ-Vertrieb je potom podnio reviziju pred Bundesgerichtshofom (Savezni vrhovni sud, Njemačka).
- 13 Prema navodima suda koji je uputio zahtjev, rješenje postupka koji se pred njime vodi ovisi o tome primjenjuju li se načela koja je Sud razvio u pogledu paralelnog uvoza lijekova – prema kojima prethodno obavještanje i davanje na uvid nositelju žiga primjerka pakiranja predstavljaju uvjet iscrpljenja prava iz žiga – i kod paralelnog uvoza medicinskih proizvoda.
- 14 Kao prvo, sud koji je uputio zahtjev iznosi, s jedne strane, da prema sudskoj praksi Suda prepakiranje lijekova zaštićenih žigom samo po sebi utječe na specifični cilj žiga koji se sastoji u osiguravanju jamčenja podrijetla proizvoda zaštićenih žigom. On se osobito poziva na presude od 23. travnja 2002., Boehringer Ingelheim i dr. (C-143/00, EU:C:2002:246) kao i od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr. (C-348/04, EU:C:2007:249), prema kojima je Sud presudio da prepakiranje lijekova od strane treće osobe bez ovlaštenja nositelja žiga može dovesti do stvarne opasnosti za navedeno jamstvo podrijetla kao i da novo označavanje pakiranja također spada pod pojam prepakiranja.
- 15 S druge strane, iz sudske prakse Suda proizlazi da se protivljenje nositelja žiga komercijalizaciji prepakiranih lijekova, u skladu s člankom 13. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009, koje predstavlja odstupanje od slobodnog kretanja robe, ipak ne može prihvatiti ako izvršavanje tog prava od strane nositelja predstavlja prikriveno ograničavanje trgovine između država članica u smislu članka 36. UFEU-a (presude od 11. srpnja 1996., Bristol-Myers Squibb i dr., C-427/93, C-429/93 i C-436/93, EU:C:1996:282 kao i od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr., C-348/04, EU:C:2007:249). Iz navedenoga slijedi da nositelj žiga može zabraniti izmjenu koja uključuje bilo kakvo prepakiranje lijeka zaštićenog žigom i koja, već po svojoj naravi, stvara opasnost od ugrožavanja izvornog stanja lijeka, osim ako nije ispunjeno pet uvjeta, i to:
- da je utvrđeno da korištenje žiga od strane njegova nositelja u svrhu protivljenja komercijalizaciji prepakiranih proizvoda pod tim žigom pridonosi umjetnoj podjeli tržišta među državama članicama;
 - da je dokazano da ponovno označavanje ne bi imalo utjecaja na izvorno stanje proizvoda sadržanih u pakiranju;
 - da je na novom pakiranju jasno naznačeno tko je proizvod prepakirao i tko mu je proizvođač;
 - da prepakirani proizvod ne ostavlja dojam koji bi mogao nanijeti štetu ugledu žiga i njegova nositelja; tako pakiranje ne smije biti neodgovarajuće, loše kvalitete ili neuredno, i
 - da je uvoznik obavijestio nositelja žiga prije puštanja u prodaju prepakiranog proizvoda te mu na njegov zahtjev dostavio primjerak prepakiranog proizvoda.
- 16 Kao drugo, sud koji je uputio zahtjev ističe da se primjena tih načela ne ograničava na slučajeve paralelnog uvoza lijekova. Tako je Sud u svojoj presudi od 11. studenoga 1997., Loendersloot (C-349/95, EU:C:1997:530), presudio da se kriteriji koji se odnose na prepakiranje lijekova u načelu mogu primijeniti i na paralelnu trgovinu alkoholnim pićima. Osim toga, on ističe da pitanje koji se uvjeti iscrpljenja prava koja proistječu iz žiga mogu primijeniti ovisi o zakonitim interesima nositelja žiga koji su relevantni u konkretnom slučaju, s obzirom na specifičnosti proizvoda.

- 17 Kao treće, sud koji je uputio zahtjev smatra da je u ovom slučaju riječ o novom označavanju. Kao i žalbeni sud, i on smatra da sporna etiketa koju je stavio Junek Europ-Vertrieb sadržava važne informacije na jeziku države uvoznice i da ta etiketa može kod potrošača stvoriti sumnju da je proizvod koji mu je ponuđen u ranijem stadiju komercijalizacije bio predmet intervencije treće osobe bez ovlaštenja nositelja žiga, koja utječe na izvorno stanje proizvoda.
- 18 Kao četvrto, kada je riječ o pitanju primjenjuju li se načela koja je utvrdio Sud za paralelni uvoz lijekova bez ikakvih ograničenja na paralelni uvoz medicinskih proizvoda, sud koji je uputio zahtjev ističe da, iako medicinski proizvodi ne podliježu, za razliku od lijekova, postupcima odobravanja, takve proizvode postupak ocjene sukladnosti koji je nužan da bi se mogli nalaziti na tržištu ipak čini, i s gledišta proizvođača i s gledišta potrošača, osobito osjetljivim proizvodima, kod kojih zbog povećane odgovornosti proizvođača jamstvo podrijetla koje osigurava žig ima osobitu važnost.
- 19 On dodaje i da su medicinski proizvodi, isto kao i lijekovi, proizvodi koji imaju izravne veze sa zdravljem. S obzirom na to da potrošač vlastitom zdravljem pridaje osobitu važnost i pažnju, ne treba dovesti u pitanje postulat žalbenog suda prema kojem medicinski proizvodi, isto kao i lijekovi, predstavljaju osobito osjetljive proizvode kod kojih jamstvo podrijetla koje se osigurava žigom stavljenim na proizvod ima, zbog povećane odgovornosti proizvođača, osobitu važnost.
- 20 U tim je okolnostima Bundesgerichtshof (Savezni vrhovni sud) odlučio prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Trebali li članak 13. stavak 2. Uredbe [...] br. 207/2009 tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjoj komercijalizaciji medicinskog proizvoda uvezenog iz druge države članice u njegovu unutarnjem i vanjskom izvornom pakiranju koje je uvoznik oblijepio dodatnom vlastitom naljepnicom, osim ako je

- utvrđeno da bi korištenje žiga od strane njegova nositelja u svrhu protivljenja komercijalizaciji proizvoda pod tim žigom koji je oblijepjen novom naljepnicom pridonijelo umjetnoj podjeli tržišta među državama članicama;
- dokazano da ponovno označavanje ne bi imalo utjecaja na izvorno stanje proizvoda sadržanih u pakiranju;
- na pakiranju jasno naznačeno tko je proizvod oblijepio novom naljepnicom i tko je proizvođač;
- proizvod oblijepjen novom naljepnicom ne ostavlja dojam koji bi mogao nanijeti štetu ugledu žiga i njegova nositelja; s obzirom da nova naljepnica ne smije biti neodgovarajuća, loše kvalitete ili neuredna, i
- uvoznik obavijestio nositelja žiga prije stavljanja na tržište proizvoda oblijepjenog novom naljepnicom te mu na zahtjev dostavio primjerak tog proizvoda.”

O prethodnom pitanju

- 21 Svojim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u biti pita treba li članak 13. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 tumačiti na način da se nositelj žiga može protiviti daljnjoj komercijalizaciji, od strane paralelnog uvoznika, medicinskog proizvoda, u njegovu izvornom unutarnjem i vanjskom pakiranju ako je uvoznik dodao dodatnu etiketu, poput one iz glavnog postupka. Preciznije, on želi znati primjenjuju li se načela koja je Sud utvrdio u svojim presudama od 11. srpnja 1996., Bristol-Myers Squibb i dr. (C-427/93, C-429/93 i C-436/93, EU:C:1996:282) i od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr. (C-348/04, EU:C:2007:249) bez ograničenja na paralelni uvoz medicinskih proizvoda.

- 22 Uvodno, valja podsjetiti na sudsku praksu Suda kao i na načela koja je on utvrdio u pogledu paralelnog uvoza lijekova.
- 23 U tom pogledu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je posebna namjena žiga jamčenje podrijetla proizvoda označenog tim žigom i da prepakiranje tog proizvoda od strane treće osobe bez dozvole nositelja žiga može stvoriti stvarne rizike za jamčenje tog podrijetla (vidjeti, u tom smislu, presudu od 10. studenoga 2016., *Ferring Lægemedler*, C-297/15, EU:C:2016:857, t. 14. i navedena sudska praksa).
- 24 Prema sudskoj praksi Suda, prepakiranje proizvoda zaštićenih žigom samo po sebi utječe na njihovu posebnu namjenu, pri čemu u tom kontekstu nije potrebno ocijeniti koji su konkretni učinci prepakiranja koje je proveo paralelni uvoznik (vidjeti, u tom smislu, presudu od 26. travnja 2007., *Boehringer Ingelheim i dr.*, C-348/04, EU:C:2007:249, t. 15.).
- 25 Osim toga, valja istaknuti da je Sud smatrao, u pogledu članka 7. stavka 2. Prve direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima (SL 1989., L 40, str. 1.), koji je formuliran identično kao članak 13. stavak 2. Uredbe br. 207/2009, da se, na temelju te odredbe, protivljenje nositelja žiga prepakiranju, s obzirom na to da predstavlja odstupanje od slobode kretanja robe, ne može uvažiti ako izvršavanje tog prava od strane nositelja predstavlja prikriveno ograničavanje trgovine između država članica u smislu druge rečenice članka 36. UFEU-a (presude od 23. travnja 2002., *Boehringer Ingelheim i dr.*, C-143/00, EU:C:2002:246, t. 18. i od 26. travnja 2007., *Boehringer Ingelheim i dr.*, C-348/04, EU:C:2007:249, t. 16. i navedena sudska praksa).
- 26 Takvo prikriveno ograničenje trgovine u smislu potonje odredbe postoji kada nositelj žiga ostvarivanjem svojeg prava na protivljenje prepakiranju pridonosi umjetnoj podjeli tržišta među državama članicama, a prepakiranje je provedeno na način da se uvažavaju legitimni interesi nositelja žiga, što uključuje osobito da ono ne utječe na izvorno stanje lijeka ili ne može nanijeti štetu ugledu žiga (presuda od 26. travnja 2007., *Boehringer Ingelheim i dr.*, C-348/04, EU:C:2007:249, t. 17. kao i navedena sudska praksa).
- 27 Sud je tako utvrdio načela koja se odnose na iscrpljenje prava koja proistječu iz žiga u okviru paralelnog uvoza lijekova (presude od 11. srpnja 1996., *Bristol-Myers Squibb i dr.*, C-427/93, C-429/93 i C-436/93, EU:C:1996:282, t. 79. kao i od 26. travnja 2007., *Boehringer Ingelheim i dr.*, C-348/04, EU:C:2007:249, t. 32.).
- 28 Prema toj sudskoj praksi, na temelju članka 7. stavka 2. Prve direktive 89/104, nositelj žiga može se valjano protiviti daljnjoj komercijalizaciji u nekoj državi članici farmaceutskog proizvoda uvezenog u drugu državu članicu ako je uvoznik prepakirao taj proizvod i na njega ponovno stavio žig, osim ako:
- je utvrđeno da korištenje žiga od strane njegova nositelja u svrhu protivljenja komercijalizaciji prepakiranih proizvoda pod tim žigom pridonosi umjetnoj podjeli tržišta među državama članicama;
 - je dokazano da prepakiranje ne bi moglo utjecati na izvorno stanje proizvoda sadržanih u pakiranju;
 - je na pakiranju jasno naznačeno tko je proizvod prepakirao i tko mu je proizvođač;
 - prepakirani proizvod ne ostavlja dojam koji bi mogao nanijeti štetu ugledu žiga i njegova nositelja; tako pakiranje ne smije biti neodgovarajuće, loše kvalitete ili neuredno, i ako
 - je uvoznik obavijestio nositelja žiga prije puštanja u prodaju prepakiranog proizvoda te mu na njegov zahtjev dostavio primjerak prepakiranog proizvoda.

- 29 Stoga se pet uvjeta navedenih u prethodnoj točki, koji, ako su ispunjeni, sprječavaju nositelja žiga da se valjano protivi daljnjoj komercijalizaciji dotičnog proizvoda, primjenjuje isključivo kada je uvoznik prepakirao taj proizvod.
- 30 Kada je riječ o pojmu „prepakiravanja”, Sud je precizirao da on uključuje i novo označavanje lijekova zaštićenih žigom (presuda od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr., C-348/04, EU:C:2007:249, t. 28.).
- 31 Međutim, mora se naglasiti da se činjenice u predmetima u kojima su donesene presude od 23. travnja 2002., Boehringer Ingelheim i dr. (C-143/00, EU:C:2002:246) kao i od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr. (C-348/04, EU:C:2007:249), koje su se odnosile na postavljanje dodatne etikete na pakiranje dotičnih lijekova, razlikuju od činjenica o kojima je riječ u glavnom predmetu.
- 32 Naime, iz točke 7. presude od 23. travnja 2002., Boehringer Ingelheim i dr. (C-143/00, EU:C:2002:246) kao i iz točke 24. presude od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr. (C-348/04, EU:C:2007:249) proizlazi da je, u predmetima u kojima su donesene te presude, u nekim slučajevima pričvršćena etiketa koja je sadržavala određene važne informacije, kao što su ime paralelnog uvoznika i njegov broj ovlaštenja za paralelni uvoz, u drugim je slučajevima dotični proizvod prepakiran u kutije koje je osmislio paralelni uvoznik i na kojima je reproduciran žig, a u posljednjim je slučajevima taj proizvod prepakiran u kutije koje je osmislio paralelni uvoznik i koje nisu nosile žig, već generički naziv tog proizvoda. Sud je dodao da su u svim navedenim slučajevima prepakiravanja kutije sadržavale obavijest namijenjenu pacijentima, napisanu na jeziku države uvoznice, odnosno engleskom jeziku, i koja je nosila predmetni žig.
- 33 Iz toga slijedi da je u predmetima u kojima su donesene navedene presude riječ bila o intervenciji paralelnog uvoznika koja nije uključivala samo pričvršćivanje dodatne vanjske etikete na pakiranje dotičnih lijekova ili prepakiravanje, već i, u svim navedenim slučajevima, otvaranje originalne ambalaže kako bi se dodala obavijest na jeziku koji nije onaj države podrijetla proizvoda koji je nosio predmetni žig.
- 34 Međutim, u predmetu u glavnom postupku treba utvrditi, s jedne strane, da se paralelni uvoznik ograničio na postavljanje dodatne etikete na prazan dio izvornog pakiranja predmetnog medicinskog proizvoda, koji, uostalom, nije bio otvaran. S druge strane, ta je etiketa malena i sadržava kao jedine informacije ime paralelnog uvoznika, njegovu adresu i telefonski broj, bar-kod i središnji farmakološki broj koji služi kako bi se s ljekarnama organiziralo kretanje proizvoda.
- 35 S obzirom na to da pakiranje dotičnog medicinskog proizvoda nije bilo izmijenjeno te da je izvorni izgled pakiranja izmijenjen samo pričvršćivanjem malene etikete koja ne skriva žig i koja naznačuje paralelnog uvoznika kao osobu odgovornu za stavljanje na tržište uz navođenje njegovih kontakata, bar-koda i središnjeg farmakološkog broja, ne može se smatrati da pričvršćivanje takve etikete predstavlja prepakiravanje u smislu presuda od 23. travnja 2002., Boehringer Ingelheim i dr. (C-143/00, EU:C:2002:246) kao i od 26. travnja 2007., Boehringer Ingelheim i dr. (C-348/04, EU:C:2007:249).
- 36 Stoga se, u svakom slučaju, ne bi moglo smatrati da pričvršćivanje takve etikete utječe na posebnu namjenu žiga, koja se sastoji u jamčenju potrošaču ili krajnjem korisniku porijekla proizvoda na kojem se on nalazi.
- 37 U tim okolnostima, pričvršćivanje dodatne etikete, kao što je ona iz glavnog postupka, od strane paralelnog uvoznika, odnosno Junek Europ-Vertrieba, na izvorno pakiranje medicinskog proizvoda koji nije bio otvaran ne predstavlja opravdani razlog koji opravdava da se nositelj žiga, u ovom slučaju Lohmann & Rauscher International, protivi daljnjoj komercijalizaciji dotičnog medicinskog proizvoda.

- 38 Posljedično, situacija iz predmeta u glavnom postupku predstavlja slučaj iscrpljenja prava koja proistječu iz žiga u skladu s člankom 13. stavkom 1. Uredbe br. 207/2009.
- 39 Imajući navedena razmatranja u vidu, na pitanje valja odgovoriti da članak 13. stavak 2. Uredbe br. 207/2009 treba tumačiti na način da se nositelj žiga ne može protiviti daljnjoj komercijalizaciji, od strane paralelnog uvoznika, medicinskog proizvoda, u njegovu izvornom unutarnjem i vanjskom pakiranju, ako je uvoznik dodao dodatnu etiketu, poput one iz glavnog postupka, koja svojim sadržajem, svojom veličinom, izgledom i smještajem ne predstavlja opasnost za jamstvo podrijetla medicinskog proizvoda zaštićenog žigom.

Troškovi

- 40 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenoga, Sud (peto vijeće) odlučuje:

Članak 13. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu [Europske unije] treba tumačiti na način da se nositelj žiga ne može protiviti daljnjoj komercijalizaciji, od strane paralelnog uvoznika, medicinskog proizvoda, u njegovu izvornom unutarnjem i vanjskom pakiranju, ako je uvoznik dodao dodatnu etiketu, poput one iz glavnog postupka, koja svojim sadržajem, svojom veličinom, izgledom i smještajem ne predstavlja opasnost za jamstvo podrijetla medicinskog proizvoda zaštićenog žigom.

Potpisi